

CAP

VERNELL

Nº 17

Capdepera-Cala Rajada

Maig 82

1 de maig

per un home nou

PES CAP QUE CREMA

No volem repicar sempre al mateix clau, però vos volem tenir al corrent d'un tema que tots estimam tant i sobre el que aquests dies es poden prendre decisions.

Abans de la visita de la Delegada de Cultura demanàrem als partits: ¿QUE PENSAU DE L'OFERTA DE VENDA DEL CASTELL?

PSOE (Mateu Mercant): No n'hem parlat a nivell de partit.

UCD (Joan Fernández): No hi ha comentari. Dimecres vendrà a l'Ajuntament la Delegada de Cultura, estau convidats.

PCIB (Colau Alzina): Pensam més o manco com els altres. Hi va haver una reunió a l'Ajuntament i tots estam d'acord. Pensam que no és una venda sinó que hauria de ser una donació. I que ja és hora, el Castell està molt abandonat. Si fos part del patrimoni municipal pintura estaria més ben cuidat.

CD (Paco Barbón): Jo no puc donar una resposta definida perquè no hi ha una oferta definida. Jo no conec aquestes ofertes; hi ha hagut conversacions entre membres de l'Ajuntament i els propietaris, però jo no hi he estat.

PSM (Joan Pellicer): Fa un any es va celebrar amb tot el Consistori, amb motiu de les Normes Subsidiàries, una reunió amb dos representats dels moros, Biel Barceló i Martí Ferreriol, la família Balaguer i Quint Zaforteza i el seu advocat Biel Subias. Aquests demanaven:
QUINT-ZAFORTEZA: Volia mantenir l'antiga situació de les Normes Subsidiàries, perquè sinó, així com està ara, no pot urbanitzar devers 300.000 mts. quadrats.
MOROS: Volien urbanitzar dues taquetes, a canvi ens regalaven un cotxe de morts. A més, amençaven en tancar les barreres.
BALAGUER: Volia urbanitzar la seva part de Cala Agulla, la qual no era urbanitzable.
POSICIÓ DEL CONSISTORI: Un no rotund als moros i Balaguer. En

Salvador va proposar arribar a un acord negociant les Normes Subsidiàries i Castell. (¿No voldria, amb això, apuntar-se un tanto cap a les properes eleccions?)

Bé, la MEVA POSTURA, és que no podem vendre l'herència d'un poble per un plat de llenties. No podem negociar un Pla d'Urbanisme amb un "xantatge", que se podria calificar d'això, de plat de llenties. Jo crec que lo primer que s'hauria de fer és un estudi històric a fons, en cas de possible compra. En aquest estudi s'hauria de mirar com es va aconseguir la propietat, sobre què és el que se va comprar i per quants doblers, per què dins el Castell hi ha unes cases que abans havien estat l'hàbitat on visqué el poble de Capdepera, ¿se podria subhastar?, ¿era legítima aquesta subhasta, ja que les cases o els solars devien esser propietat privada dels qui vivien en ells?

Perquè podria esser que al noreivindicar ningú els solars es pensàs que per prescripció hagin passat a formar part de lo que compraven.

Quan estigui clar l'assumpte històric, que ells diguin "això, val tant"? encara que jo pens que mai se podrà comprar un valor artístic-històric-sentimental per uns diners, que són un valor material. Són números heterogenis, no es podem sumar.

A més, crec que si aquestes "grans famílies" s'han enriquit especulant amb terres pertenesquent a zones turístiques, amb El Castell no hi cap especulació possible.

Més aviat, la solució hauria d'anar cap una altra banda que no fos la compra. A partir de què el poble tenguí perfecte coneixement d'aquest estudi històric, es demanàs mitjançant una campanya popular, la donació d'aquests valors sentimentals i materials que sempre han estat part del Poble de Capdepera.

La Delegació vol ajudar...

Cercant les opinions dels partits polítics sobre les condicions de venda del Castell, el segretari de la UCD mos va convidar a una trobada informativa amb la Delegada de Cultura a l'Ajuntament.

Efectivament, el dimecres, 12 de maig, a les onze del matí, arribaren D^a. Catalina Enseñat i D. Aleix Reínés, arquitecte del Consell, acompanyats d'En Miquel Pascual, Conseller d'Ordenació del Territori. En presència de casi tots els regidors En Miquel Pascual presentà els convidats, explicà el motiu de la trobada i prengué la paraula el Batle. No dúiem magnetòfon, però la realitat no es fa molt enfora d'aquesta conversa:

Batle Les primeres gestions les començà l'Ajuntament fa més d'un any en vistes a recobrar el Castell per al poble. Volíem, com

a primera passa, la declaració de monument artístic i ha resultat que ja ho és.

No fa gaire un grup de veinats del poble, sense tenir en compte les gestions ja fetes, va iniciar uns nous contactes amb la propietat. Fruit d'aquestes darreres gestions la propietat del Castell ha presentat unes condicions de tipus econòmic (5 milions) i altres de caràcter polític: reforma de les normes subsidiàries, exempció de taxes, etc. L'Ajuntament té clar que ha de donar qualche cosa als propietaris, però no els ha de fer rics perquè ja ho són.

El problema està en que el Castell necessita esser restaurat i, si passàs al patrimoni municipal, cada anys es podria dedicar una partida de quatre o cinc milions a sa conservació. Pareix que no convé que passi al patrimoni de l'Estat perquè l'Estat té molt que restaurar i no hi ha doblers, en lo que sí mos pot ajudar és assessorant-nos.

Pascual Quedi ben clar que no hi ha cap ambició de propietat per part del Ministeri de Cultura i sí una voluntat d'ajuda i assessorament.

Lo important és que el Castell es restauri i que trobem medis econòmics i tècnics.

(Aquí hi hagué una tanda d'aclariments entre la Delegada, el Conseller i el Regidor de Cultura de l'Ajuntament, Joan Pallicer).

Batle També tenim molt d'interés en que el Castell retorni al poble.

DES CAP QUE CREMA

Delegada Potser la Torre dels Enagistes hagi estat un precedent de cara a que els propietaris demanin compensacions.

Batle ¿Quina força jurídica tenim?

Delegada El propietari està obligat a restaurar-lo; si no ho volgués fer llavors es pot recórrer a la sanció o a l'expropiació. El camí més viable, si ho volguessin els propietaris, seria la compra.

Batle L'Ajuntament, ¿pot dir quin tipus de restauració s'ha de fer?

Delegada El propietari també té el dret a fer un projecte i realitzar-lo, però no pot fer lo que li doni la gana, ha de respectar unes normes.

Lo important és fer prest un avantprojecte. Sebre quines són les necessitats més urgents. Per això s'ha de fer un estudi previ.

Alcover ¿Quin temps pot durar tot això?

Delegada Tot això és molt llarg, llarguíssim. Lo millor és cercar un acord amb la propietat.

Batle Per lo que pareix no podem esperar molta col.laboració dels propietaris. ¿Quins mitjans tenim perquè el Castell es restauri?

Delegada El Ministeri pot subvencionar la restauració tant si la propietat és privada com de l'Ajuntament.

Pascual Lo urgent és que el Castell no caigui. Restaurar lo més urgent.

Batle Sí, però també és un desig popular que el Castell torni al poble. Jo pens que hauria de ser patrimoni municipal i, al mateix temps, formar un patronat perquè urgeixi a l'Ajuntament la restauració i conservació.

Delegada També es pot constituir, mentre no s'aconsegueixi la propietat, una associació d'amics del Castell...

Batle Es tracta, per tant, de fer un estudi i anar prenent els acords necessaris per arribar a lo que volem.

¿El Ministeri pot expropiar?

*- Per naltres val molt més...
no es pot pagar amb pessetes.*

Delegada Això sempre és lo darre. Duu molt de temps i embulls.

Batle Si anam a la transacció comercial, pareix que només demanen cinc milions, però llavors resulta que demanen unes reformes que els poden fer guanyar 500 ò 600 milions de pessetes. Volem urbanitzar 300.000 mts. quadrats. El poble no pot fer aquest obsequis.

Pascual Jo som partidari de negociar fins al final. Tampoc accept la urbanització. Però fins ara els propietaris havien estat molt tranquils, quan forcem la restauració no hi estaran tant.

Barbón Es que hi ha hagut una pressió del poble, lo important és que aquesta pressió arribi a la propietat.

Pascual Noltros hem vengut per oferir una ajuda de carter a la restauració, però no som l'Ajuntament i no mos hi volem afiliar en qüestions que són municipals.

Quant a les darreres negociacions, puc dir que jo vaig ajudar uns senyors que volien aclarir

estava la propietat. Llavors a-
quesos senyors, sense jo, varen
anar al Sr. Fuster Valiente per ne-
gociar la propietat i comprar una
part del Castell. Quan anaren a
trobar-se amb el Sr. Fuster hi tro-
baren, amb sorpresa, també el Sr.
Quint...

Batle No és lo mateix proposar
noltros unes condicions que
haver d'acceptar les que mos posen
ells.

Barbón He entès que la restaura-
ció pot fer-se a través de
la propietat o a través de l'Ajun-
tament; jo vull demanar: el valor
de l'obra feta, ¿a favor de qui re-
verteix? Perquè hem d'anar alerta
a pagar ara una restauració i d'a-
quí a un poc tornar-la a pagar amb
la compra del Castell.

Delegada És clar que el propieta-
ri no demanarà lo mateix
d'un castell restaurat que d'un
castell en ruïnes. Es tracta de de-
cidir si primer restaurar i lla-
vors comprar o a l'enrevés.

Pallicer Es bo de fer pagar amb
els doblers del poble...

Batle Anem a veure el Castell!

Dit i fet. Uns amb cotxe, altres
a peu, arribarem al portalet. Pri-
mera sorpresa: Mos hi esperava un

dels propietaris, D. Pep Quint
(feia una hora i mitja que espera-
va). Signes d'estranyesa entre la
concurrència i aclariments de "jo
no l'he avisat", "¿qui ho deu ha-
ver fet?".

Segona sorpresa:

- Hola, Pep, ¿com te trobes?
- Bon dia Catalina, ja ho veus,
això està ple de turistes.
- Bon dia, Pep.
- Bon dia, Aleix
Etc., etc.

¿Qui havia avisat?

La Delegada va poder seguir la
documentada explicació de D. Pep.
Les primeres impressions de l'Ar-
quitecte: Pareix que podem distin-
guir tres etapes:

1) Les reparacions més urgents: es
baldrecs, maressos caiguts, camí
de ronda, forats de les torres, ma-
ressos menjats.

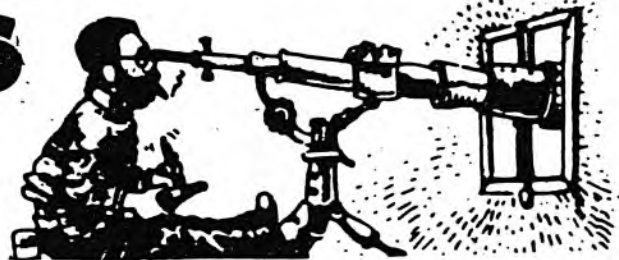
2) Possible restauració de la To-
rre d'En Nunis i parets que bufen.

3) Mirar de trobar el plànol del
recinte i, llevant tonelades de
peltret, deixar al descobert els
antics carrers. En aquesta fase
s'hi poden enterrar tots els mi-
lions que es vulguin.

Prest l'arquitecte tornarà i pren-
drà dades més exactes.

Esperem que el bé del poble pas-
si part damunt els interessos pri-
vats.

grumallons

els valors que tenim com a poble.
Els propietaris han d'aprendre a
apreciar aquests monuments encara
que no siguin productius. Per des-
gràcia, avui encara és millor que
estiguin tapats de barsers, perquè
sinó els destrossen. Els ajunta-
ments i la guàrdia civil tenen les
dades que noltros els hem donat
perquè facin respectar aquests
llocs.

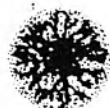
- CATALINA ENSEÑAT (Delegada de
Cultura): No podem fer un Estat pa-
ternalista que resol tots els pro-
blemes. Hem d'aprendre a respectar

IMPRESSIO GENERAL DEL CURS DE GRADUAT ESCOLAR PER A ADULTS DE S'ALZINAR.

- PILAR MARTINEZ: Molt bona, molt interessant; he mantengut relació amb altra gent i això ha estat molt positiu. Per mi el curs ha estat massa curt. Els mestres es portaren com a vertaders companys d'estudi, per mi va esser molt agradable. Es vol seguir fent l'any que ve així com també un cine club i conferències.

- JOSE ROSA: Per esser el primer any que s'ha fet, ha estat ben organitzat. Encara que hi he trobat a manca un parell de matèries, com, per exemple, l'estudi d'una llengua estrangera; i les ciències naturals amb molt poc temps de classe. Pens que està molt bé que s'hagin decidit a fer Cursos de Graduat perquè molta gent del poble tenia ganes d'estudiar i no ho podia fer.

Particularment, m'ha donat una gran oportunitat per a què, més endavant, poder entrar a un Institut i estudiar el BUP.

plaça des sitjar

NOCES D'OR Les del matrimoni de Cala Rajada Pep Terras sa "Cirera" i Margalida Femenies, que el dia 17 d'abril celebraren l'aniversari amb la família. També Sor Magdalena Ferrer, de la Comunitat Franciscana de Cala Rajada, ha complit el cinquantè aniversari de sa professió religiosa. Ha passat vint-i-quatre anys entre noltros. A tots, molts d'anys!

L'ANGEL Seguint la tradició, el diumenge de l'Angel l'Aguila s'omplí de gent i alegria. Jocs, dinar, convivència i aire pur. ¿Fins quan?

¿QUIN REBUMBORI HI HA EN EL PSOE DE CAPDEPERA?

- MATEU MERCANT: El Partit es va molt desfet. No hi havia com local sinó una gestora, que mai ha fet, però no és lo que toca. Hi havia poca informació del Bep i els regidors cap al partit. Intentam mantenir més contacte amb l'Ajuntament per a informar-nos la política municipal. Volem fer un partit més obert, donant entrada a gent jove amb ganes de fer feina. Una de les primeres coses que volem intentar és mudar de ja que l'actual no té condicions. Volem fer una "Casa del Poble" na i a l'altura del Partit.

CASTELL Aquests dies passats la NordDeutsche Rundfunk filmava un reportatge en el nostre Castell. ¿De què pot parlar una formació objectiva? ¿De la història, de deixadesa, de brutor, de decadència, de compres, de vendes...?

JUDO Dissabte, 8 de maig, malgrat el malt temps que corria per la Plaça des Pins, els al.lots i joves que n'aprenen, mostraren els seus avanços en aquest art defensiu. La concurrència quedà molt satisfeta.

LLADRES Dues entitats bancàries de Capdepera, avisades el mateix dia d'un robatori de talons, entregaren els doblers al lladre que anà a cobrar-los. ¿Voltròs ho compreneu? Noltros tampoc. Venturosament a una altra entitat passaren l'avís a l'autoritat quan es trobaren en el mateix cas.

TANCATS Alguns carrers de Cala Rajada estan tancats per al tràfic de cotxes i motos perquè els clients de dos hotels sentien massa renou. Tots sabem lo que empipa no poder descansar tranquil, però no acabam d'entendre com així no podem tenir tots el mateix privilegi.

PRIMER DE MAIG A Capdepera els partits d'esquerra i els sindicats CC.OO. i UGT convocaren una concentració a la Plaça des Sitjar. Hi hagué actes deportius, concurs de dibuixos a l'aire lliure i festa. L'horabaixa es projectaren diapositives sobre ecologia.

CAMIÓ Els pescadors de Cala Rajada han arribat a un acord per comprar un camió isoterme que els permeti tragar amb bones condicions higièniques i sanitàries el peix. Estan pendants d'un crèdit del FROM.

REMODELACIÓ Després de posar a punt la cara exterior de l'edifici de l'Ajuntament, li ha tocat el torn a la distribució interior. Tot ha quedat reformat. Destjam que sigui per bé de tots.

FESTES Si no anam errats, enguany s'encarregaran dels bars de les festes de Capdepera i Cala Rajada els estudiants de BUP i Professional per poder finançar el viatge d'estudis.

MULTES Pareix que a alguns encarregats de vetlar pel tràfic les va millor posar multes als cotxes mal aparcats que aturar i controlar els motoretos i bicicletes que, amb dos o tres per damunt, fan virgueries per carrers i aceres.

PARIS Dia 23 de maig els Aires Ga bellins actuaran en el barrri de Vitry de la capital francesa. Aquesta vegada tots hi aniran de franc. Que no sigui la darrera!

PAPERERES Creim que va ser discutible el model i els llocs on col·locaren les papereres a Capdepera, però de cap manera podem acceptar asades com les dels que no n'han deixat ni una de condreta. ¿Quan n'aprendrem?

NOMS Fa mal a la vista la quantitat ròtuls amb noms mallorquins escrits de maneres aberrants. ¿No podria la Comissió de Cultura de l'Ajuntament posar un poc de regit en tot això?

DIRECTOR A la Banca March de Cala Rajada hi ha hagut canvi de director. El nou director és el nostre amic Mateu Garau "Parreta". Que duri!

SERVEI DE NETEJA El nostre Ajuntament ha comprat un camió-granera. La impressió externa és molt favorable. Esperam que tots, ben prest, poguem comprovar el seu servei. De fet, ha començat amb bona roda: "SERVEI DE NETEJA - AJUNTAMENT DE CAPDEPERA" (ben escrit).

FITXATS Quan aneu a demanar un permís o cosa semblant a l'Ajuntament, treuran la vostra fitxa, comprovaran si hi teniu cap deute pendent i a pagar s'ha dit. Lo fotut és que a qualcú li han reclamat 10.000 pts. que tenia pagades feia un any; sort que va trobar el rebut. ¿No es podria haver anat més alerta en fer les fitxes? Ah, no tireu els rebuts!

perquè?

PER QUÈ hi tants de gabellins que no han vist mai ni en saben res dels poblats tallaiòtics que tenim a Capdepera?

PER QUÈ serveix "guanyar"?

PER QUÈ serveixen els "pasos cebra"?

PER QUÈ encara no aparquen cotxes enmig del carrer Leonor Servera?

Han Nascut

Març

Laura Massanet Mercadal D'En Tofol i Esperança.

Miguel Sirer Bernat den Llucià i Magdalena.

Juan José Miró Bauzá den José i Maria.

Abril

Patricia Flaquer Barrantes den Joan i Aantonia.

Gabriel Nebot Pont den Pedro i Ana.

S'han Casat

Març

José Francisco Gelabert Rosselló i Catalina Roselló Bonet.

Abril

Antonio Martorell Torres i Margarita Rico Sans.

Han mort

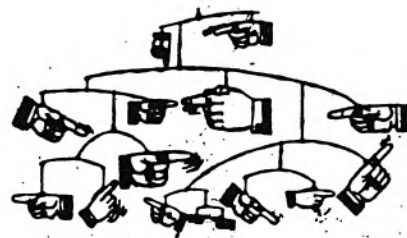
Març

Maria Flaquer Sancho
Maria Planisi Riera.

nus en paraules

Antoni Garau

- 1.- Una de les causes de que l'Església tengui tanta durada la podeu trobar en el fet que els seus imitadors ho han fet pitjor que ella.
- 2.- Davant l'espectacle de la política internacional trobaré que són optimistes els qui creuen que no passarem de l'any 2.000.
- 3.- Els notables de la política de la UCD fins i tot mos han robat a la Part Forana el nom entranyable d'agermanats.
- 4.- Els bons amics tenen dues aventatges: que són amics bons i que -per sort!- són pocs.
- 5.- Ciutadans: avui he comprès que els qui campen amb més autoritat pels carrers de Ciutat són els nostres cans.

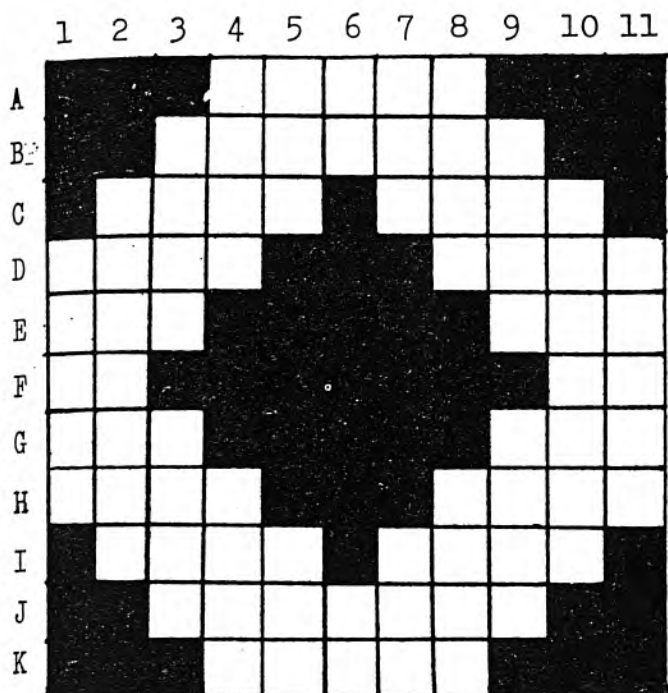

SOMRIU,
al manco per un moment;
ensenyem que també dins la fosca
s'aprèn a veure-hi

Antònia

PASSATEMPS

Pepeta Bestard

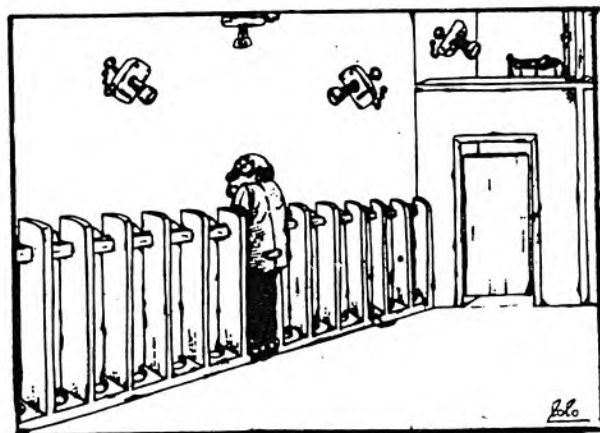

HORITZONTALS: A) En plural, projec-
til de les armes de foc.- B) Enco-
manar, encarregar.- C) Fibra tèx-
til blanca i suau.- Que té afany -
de reunir riqueses i no despren-
de'n.- D) Conjunt de branques ta-
llades.- Representació mental de
qualsevol objecte, real o fruit de
la imaginació.- E) Sentiment d'a-
versió i malvolença envers algú o
alguna cosa.- Nom de lletra.- F) No-
ta musical.- Mamífer carnisser -
gros.- G) Espai pla on es bat el
blat, ordi, etc.- Al revés, rígid
i gelat.- H) Al revés, expressa, ma-
nifesta.- Al revés, crit allargat
i trist del llop, del gos, etc. I)
Al revés, posta d'un astre.- Gene-
rador de corrent elèctric.- J) Tu-
bercle de molta abundor de fècula

i sucre de la batata.- K) Al revés i en plural, pronom personal.
VERTICALS: 1) Al revés, temença.- 2) En plural, seient individual amb
respatller i quatre potes.- 3) Certa planta de fruit d'aroma caracte-
rístic.- Al revés, mare, en termes infantils.- 4) Calçat de cuir que
cobreix part de la cama.- En plural, fet de repetir-se el so.- 5) Pro-
pietari.- Elevació de la superfície d'un líquid dotada d'un moviment -
que el fa avançar.- 6) Article.- Al revés, pronom personal de tercera
persona en datiu.- 7) Nom de lletra.- Barra de fusta o ferro.- 8) Ho-
diem d'allò que conté saviesa.- Al revés, hidrocarburo no saturat.- 9)
La meitat del diàmetre.- En diminutiu, nom d'home.- 10) Representa al-
gú mentalment un fet passat, un objecte o un lloc no presents.- 11) Po-
sa algú sobre una cadira.

SOPA DE LLETRES.- VUIT FLORS

A	I	D	I	U	Q	R	O	A	A
B	A	C	B	D	L	E	R	D	F
C	L	A	V	E	L	L	I	G	Q
A	L	A	P	I	O	R	I	J	N
T	E	K	L	L	A	M	M	R	N
E	S	O	I	G	P	S	Q	K	I
L	S	R	R	O	S	E	L	L	A
O	A	S	S	F	T	G	U	H	V
I	M	X	E	I	N	A	R	E	G
V	I	Y	A	Z	B	S	C	T	D

El mes de maig comença amb la campanya de solidaritat nentesa per donar la paraula a la gent que no té veu obert a Capdepera: CC.OO. i

EL PRIMERO DE MAYO, ADEMAS DE LAS REIVINDICACIONES A NIVEL DE ESTADO, ¿TENIA ALGUN MATIZ LOCAL?

Deogracias Castellanos (secretario de la unión local de CC.OO.): Era a favor del ANE, contra la ley de empleo de la patronal y por la reforma de la seguridad social. A nivel local tenemos el problema del paro en la hostelería donde se incumple bastante el convenio.

José Zafra Lindo (secretario de la unión local de U.G.T.): A mí, personalmente, no me gustó mucho porque hubiese preferido dar una vuelta todos los trabajadores por el pueblo.

¿QUE PORCENTAJE DE AFILIACION TENEIS EN COMPARACION CON LA MEDIA NACIONAL?

Deogracias: Como el trabajo es de temporada y recibimos muchos emigrantes la situación es peculiar, no se puede comparar con situaciones de trabajo estable.

No estaremos en niveles normales hasta que no estén sindicados (en la central que sea) la mayoría de los trabajadores. Pero en general va bien.

Zafra: Tenemos 250 afiliados. De la comarca somos 115 que tenemos más afiliados (más que Artà i Son Servera); y a nivel de Mallorca, somos de los que más tenemos. Eso, sin contar con los temporeros.

Puedo decir que incluso hay gente de Artà y Felanitx que está afiliada aquí.

¿QUIEN SE AFILIA CON MAS FACILIDAD?

Deogracias: En general el emigrante, pero el que lo tiene más claro cuando se afilia es el mallorquín. Ten en cuenta que el número de as

lariados es mucho mayor entre los peninsulares, que cubren los trabajos más humildes de la escala social.

Zafra: En cambio, nosotros, tenemos más afiliados mallorquines que peninsulares, aunque no hay mucha diferencia entre un mallorquín y un peninsular: todos vienen, pagan su cuota y exponen sus problemas. Apenas existen diferencias.

¿PROBLEMAS QUE TRATAIS CON MAS FRECUENCIA?

Deogracias: Los de la hostelería: incumplimiento del convenio, días libres, no aceptar los discontinuos, liquidaciones. También algunos de la construcción.

diada obrera. Aprofitam l'avi-
dos sindicats que tenen local

entrevistes

Zafra: Son mayoritariamente de hostelería. La patronal no se rige por el Convenio. Abuso de horarios, desprecio del personal, casi inexistencia de días libres, reducción al máximo de plantillas. Estos son, según nosotros, los principales problemas.

¿EN QUE SECTOR LABORAL ES MAS DIFÍCIL VUESTRA PRESENCIA?

Deogracias: En el comercio, en las tiendas. La mayoría va al tanto por ciento. Por las referencias que tenemos las dependientas son las más explotadas, precisamente por no estar sindicadas. Trabajan muchas horas y tienen problemas en la cotización a la Seguridad Social. No cobran de acuerdo con la categoría que les pertenece por el trabajo que realizan.

Zafra: Nosotros, también, tenemos problemas de entrar en este mundo laboral. Todo ello acentuado por el hecho de que la mayoría va a tanto por ciento de la venta y casi ninguna está sindicada.

¿QUE TAL EL EMPRESARIO LOCAL?

Deogracias: No es demasiado dialogante con el sindicato, pero cuando hemos ido al lugar de trabajo no nos han puesto demasiadas dificultades. Lo que sí existe es el espíritu de cuerpo y se defienden muy bien unos a otros. Cuando tienen un trabajador que les resulta incómodo y pueden despedirlo, después todos le hacen el boicot. Es un arma muy usada.

Zafra: La empresa hotelera se porta muy mal. Algunos derechos de los trabajadores son olvidados totalmente. Apenas existe relación

Sindicato - Patronal Hotelera, aunque cabe decir que el año pasado había un cierto contacto.

En la construcción, no existen apenas problemas. Se rigen por el Convenio, aunque tampoco hay relación Patrono - Sindicato.

¿ALGO MAS?

Deogracias: Las relaciones con la UGT son bastante buenas y nosotros tenemos una actitud unitaria y queremos mantenerla.

Este año en Comisiones hemos notado que la gente va descubriendo el sindicato más allá del problema concreto.

La crisis del partido comunista no repercute en Comisiones porque, al ser un sindicato pluralista, caben todos en él. La única crisis que nos afectaría sería la de Comisiones Obreras.

Zafra: Sí, nosotros también queremos acentuar que las relaciones con Comisiones son muy buenas y no estamos dispuestos a perderlas. Al contrario, nos gustaría mejorarlas. Al fin y al cabo, todos somos trabajadores.

entrevistes

Convençuts de que com més coneguem la nostra història més la podrem estimar, hem volgut fer unes preguntes a un dels que millor la coneix: Antoni Gili, vicari i director del museu d'Artà.

- QUINA ES L'EPOCA MES SUGGERENT DEL CASTELL DE CAPDEPERA?

- L'època de la seva construcció esdevinguda a la primeria del segle XIV.

- ES FACIL CONEIXER LA HISTORIA-DEL CASTELL? ON ESTAN LES FONTS? - JA ESTAN INVESTIGADES?

- El Castell de Capdepera té nombrosa documentació per tractar-se d'una obra sota la cura de la Procuració Reial. Així en els llibres de "Dades", depositats a l'Arxiu del Regne de Mallorca, hi estan assentades les despeses per abastir el Castell i els pagaments del Castellà i del Beneficiat de la Capella.

- QUINA IMPORTANCIA TE O HA TEN-GUT EL CASTELL AMB COMPARACIO D'ALTRES CONSTRUCCIONS MALLORQUINES -- SEMBLANTS?

- El Castell de Capdepera és posterior als altres tres Castells roquers d'Alaró, Pollença i Santueri i del mateix temps que el Castell de Bellver.

- QUANTES I QUINES FAMILIES HABI TAVEN EL CASTELL EN EL 1400 I EN EL 1500?

- El nombre de pobladors fixat pel Rei En Jaume II per a construir les noves vil·les era de cent pobladors o caps de casa, oferint el mateix Rei cent sous, és a dir cinc lliures, a cada família. En el cas de Capdepera sabem que el Rei pagà 295 lliures als nous pobladors. Aquesta quantitat que encara es devia l'any 1325, dividida per cinc, ens dona el nombre de 59 cases.

Del segle XV només tenc noms de famílies aïllades. Es molt difícil fer-ne el recompte total. Es poden donar tan sols quantitats aventurades, segons el compte del morabetí. L'any 1482, tot Artà tenia 1490 habitants.

En el Cadastre de l'any 1578 consten totes les cases situades en el Castell de Capdepera, encara que es pot sospitar que es comptas sin igualment cases assentades ja fora de les murades. La suma de les cases arriba a 69.

Hi ha que dir endemés que aquest nombre de cases no varià durant el temps, ja que el lloc no donava per a més.

Vet aquí la llista dels caps de casa:

Mateu Melis, Hereu.

Miquel Jaume.

Antoni Moll, de Gabriel.

Miquel Moll, de Pere.

Rafel Alzina.

Pere Ferrer, de Miquel.

Joan Orpi.

Gregori Moll, de Gabriel.

Cristòfol Joan.

Joan Crespí.

Antoni Massanet, de Bartomeu.

Miquel Melis, de Bartomeu.

Pere Ferrer, de Sebastià.

Damià Cursach, de Damià.

Miquel Llabries.

Gabriel Terrassa, de Pere.
 Joan Cursach, de Damià.
 Guillem Melis, Barquer, de Guillem.
 Bernat Joan.
 Joan Cursach, de Damià.
 Bartomeu Massanet, de Sebastià del
 Agustí Massanet, de Mateu. Portal.
 Bartomeu Massanet, de Miquel.
 Hereus de Joan Ferrer, de Cristòfol
 Mateu Flaquer.
 Bartomeu Moll, d'Antoni.
 Arnau Cursach.
 Pere Terrassa, de Pere.
 Antonina Seguina, viuda, menorquina
 Bartomeva Ferrera, viuda de Pere
 Ferrer
 Pere Ballester, de Pere, menor.
 Joan Orpi.
 Hereus de Guillem Moll.
 Pere Crespi, de Pere.
 Joana Moll, viuda de Miquel Torrelló
 Antoni Massanet, de Miquel.
 Hereus de Sebastià Joan.
 Nofre Massanet.
 Joan Cursach.
 Bartomeu Massanet, de Joan.
 Hereus de Pere Garau.
 Miquel Massanet, d'Esteve.
 Sebastià Orpi.
 Bartomeu Alzina.
 Bartomeu Melis.
 Gabriel Quetglas.
 Joan Melis, de Bartomeu.
 Jaume Massanet, de Pere.
 Joan Espinosa, sastre.
 Pere Moll.

Cristòfol Llambies, menor.
 Antoni Fullana.
 Pere Massanet, de Sebastià.
 Sebastià Massanet, de Pere.
 Antoni Ferrer, de Joan.
 Bartomeu Sansaloni.
 Sebastià Massanet, de Pere.
 Antoni Massanet, de Francesc.
 Miquel Massanet, de Bartomeu.
 Urbà Salort.
 Sebastià Joan, de Sebastià.
 Hereus de Joan Ferrer.
 Miquel Melis, Hereu.
 Bàrbara, viuda de Mateu Melis, Hereu
 Joan Melis, de Mateu, Hereu.
 Miquel Ferrer, de Pere.
 Sebastià Joan, teixidor de lli.
 Martina, viuda de Joan Ferrer, de
 Cristòfol (Cases i Torre).
 Pere Joan, Vago.

- QUAN TENDRAS ACABADA TOTA LA -
 HISTORIA DE CAPDEPERA?

Una història d'un poble no està
 mai acabada del tot. Però puc dir
 que la història de Capdepera està
 quasi llesta. Només falta investi-
 gar un poc més la documentació dels
 segles XVIII i XIX i que surta un
 vertader "mecenat" que dugui enant
 l'edició del llibre.

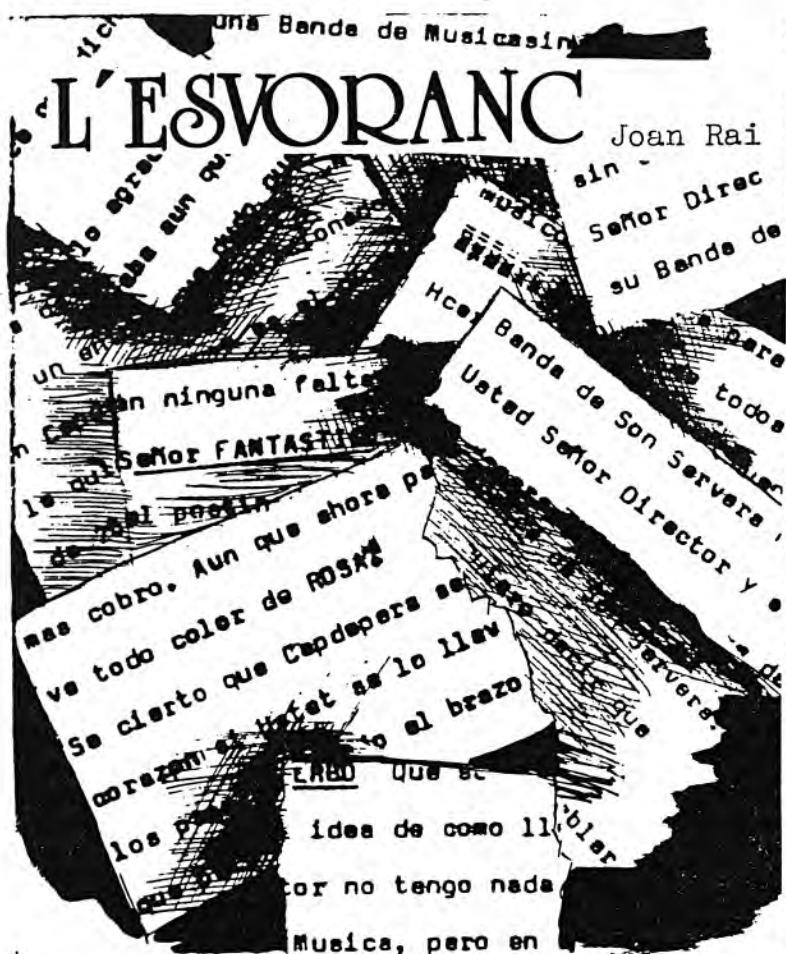
Hem fet aquest número:

Joan Nebot
 Mari Germa Melis
 Joana Colom
 Jaume Fuster
 Biel Pérez
 Toni Garau
 Ani Muñoz
 Ma Antònia Nadal
 Pep Terrassa
 Maria Vives
 Ma del Carme Fuster
 Joan M. Rosa
 Tonyi Garcia
 Marcelino López

Margalida Rexach
 Mateu Gili
 Pepeta Bestard
 Dibuixos: Joan Rai

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
 Capdepera - Cala Rajada
 MAIG 1982
 Carrer d'Es Port, 43 - CAPDEPERA
 Dipòsit Legal: P.M. 497/80
 Imprimeix: Apostol y Civilizador, PETRA.

ELS ARTICLES PUBLICATS EN AQUESTA
 REVISTA EXPRESSEN ÚNICAMENT L'OPINIÓ
 DELS SEUS AUTORS.

LA SIGNATURA DELS COVARDS

Els covarts no signen. El seu fort és l'anònim. Estar rera la roca és lo seu. Per terres serve rines s'ha rebut un anònim. Concretament el director de la Banda de música de Son Servera. És un anònim repugnant, com tots els anònims ple de vaticinis fatídics i de judicis calumniosos, pesats a mesura moral del qui l'ha escrit.

Que què diu?

Jaixò què importa? Lo que importa no és lo que diu, sinó qui ho diu i com ho diu. I dir-ho amb un anònim ja té una manca absoluta de credibilitat.

Que qui l'ha escrit?

Difícil de dir. Fàcil d'endevinar. I fàcil, també, d'imaginar dins quines coordenades se mou l'autor --o els autors-- de l'anònim esmenat. I sobre tot, fàcil de bestreure la falta de talla moral i cívica que té --- o tenen ---.

Portar la calúnia per llança i l'anònim per escut, no és precisament de bons cavallers, com tampoc ho és l'escalfar el llevat d'odi per tenir-lo sempre tou. Com tampoc és de valents tirar la pedra i amagar la mà, ni de valents ni de reponsables. Quant els batecs d'un cor van al ritme del rancor, el seu ressò és de catacumbes.

A l'autor --o autors--, de l'anònim jo li diria que aquestes pugnes o batalletes --no és la primera-- són armes de dos talls i que avegades, quasi sempre, se va per llana i se roman tos. Dir que en tal no serveix ni per portar els papers, és una afirmació molt baratera. Les coses hi ha que demostrar-les i, sobre tot, abans de senyalar la palla a l'ull del veí hi ha que espolsar-se les lleganyes de l'ull propi. Dir que al poble hi ha tants de músics, mentre els instruments romanen muts i penjats dins l'armari, també és una afirmació baratera. Per ser cantador no basta tenir veu, hi ha demostrar-ho cantant. En la guerra hi ha que empunyar les armes, i, en aquesta guerra, hi ha que bufar els instruments, de lo contrari podria ser que la hitòria ens senyalés com a desertors, i, el que és encara més greu, com a contra ciutadans.

Pel que veig, se miden les persones pel grau dels seus coneixements, i així no anam. El veritable baròmetre per midar les persones, sembla que l'autor de l'anònim no el coneix. És la capacitat que té l'home de posar els seus coneixements al servei de la comunitat, siguin aquests extensos o no. Per bon músic que se sigui, amb l'instrument ple de teranyines, poc servei dona als seus ciutadans.

Dins aquestes coordenades, l'anònim, no és més que una esqueina da. I la Natura ja els hi donat els galls plomatge lluent i posat gallard per gallejar, no se pot esqueinar quant se té el pèl de ra

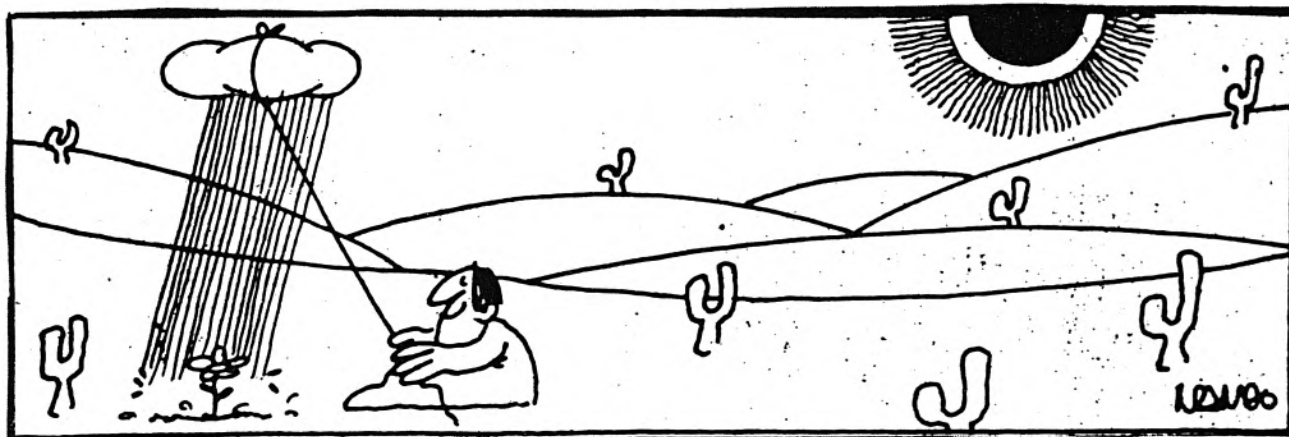
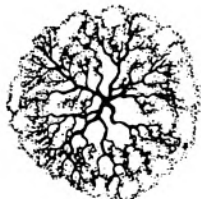
ta. I un anònim sempre fa olor de claveguera.

Un anònim és sinònim de covardia, de pusil·lanimitat, de coquinesa. Pels autors dels anònims el llenguatge popular té una sèria de definicions que connoten força menyspreu i són, a més, intensius: cagacalçes, caganers, gallines, collons, caguetes.....

Estranya manera de fer poble, aquesta, calumniant als qui de veres se sacrifiquen per fer-ne, de poble.

Sembradors de vent. No s'estra-nyin si un dia, a l'hora de la collita, només recullen tempestats.

Al final el millor jutje és la HISTÒRIA.

Qué difícil...

Qué fácil...

Qué fácil resulta a veces hacer lo fácil, difícil, y qué difícil hacer de lo difícil, lo fácil.

Qué bonito sería ver a mi amada cada día, y para ella, qué bonito sería.

Marcelino López

LLOCS DE VENDA:

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria. Plaça de l'Orient.
- Llibreria. Cala Rajada.
- Llibreria Escolar.

COMUNICATS

---CONSTITUCIÓ EN CAPDEPERA DE UNA ASOCIACIÓ DE COMERCIANTS DEL TÈRMINO MUNICIPAL

El jueves, día 15 de Abril de 1.982 se constituyó legalmente, una vez sellados y registrados por el I.M.A.C. los correspondientes estatutos, la Asociación de Comerciantes del Término Municipal de Capdepera, que en la actualidad

cuenta con 56 empresas asociadas representando a 79 comercios. En este mismo acto fueron elegidos los miembros de la primera Junta Directiva de la Asociación que son:

Presidente: Pedro Flaquer
Vicepresidente: Juan Ferrer
Tesorero: Antonio Nicolau
Secretario: Guillem Garau
Vocal: Gabriel Fuster
Vocal: Joan Aguiló
Vocal: Lorenzo Ballester
Vocal: Bartolomé Massanet
Vocal: Antonio Muntaner

Ramo piel y souvenirs
" alimentación
" zapatos y confección
" souvenirs y confección
" joyería
" discos y foto
Zona Font de Sa Cala
" Canyamel
" Capdepera

Desde estas líneas invitan a todos los comerciantes del término a asociarse para así tener mayor

representatividad en las labores que se acometan.

Atentamente, Pedro Flaquer,
Presidente.

---LA CONSTRUCCIÓ DEL POLIESPORTIU MUNICIPAL : UNA REALITAT IMINENT---

L'Associació de Veïnats "Es Faralló", fent un gran esforç econòmic, ha entregat a l'Ajuntament de Capdepera la quantitat de 7.893.530, - pessetes perquè se puguin comprar els terrenys que enrevolten l'actual camp de futbol i que són afectats en el "Projecte Tècnic del Complex Poliesportiu Municipal" redactat pel Consell de Mallorca.

Així mateix podem dir que dia 1 d'Abril en sessió plenària es va acordar acceptar el citat donatiu i aprovar inicialment el projecte dit. També s'acordà en el citat

Ple la compra dels terrenys necessaris per dur a terme la citada ampliació i construcció del Poliesportiu amb els doblers donats per l'Associació de Veïnats "Es Faralló".

Els manants dels esports hem d'agrair a un bon grup de socis voluntaris des Faralló haver avalat el crèdit bancari que ha estat necessari per entregar la citada quantitat de doblers.

G. Garau, Secretari
Associació de Veïnats
"Es Faralló"

La Sala

SESION DEL 1 DE ABRIL DE 1.982

A propuesta de la Alcaldía, se aprueba por unanimidad una Moción para conmemorar el tercer aniversario de las elecciones municipales, por las que entró la democracia en los Ayuntamientos.

En materia de adquisiciones, se acuerda la compra de terrenos para la construcción de viviendas sociales y para la construcción de nuevas oficinas de correos en Capdepera y Cala Rajada, por un importe de aproximadamente 7.500.000, pts.

Asimismo, se acuerda la aprobación del proyecto del pabellón deportivo en el grupo escolar de S^a Auzinar.

En materia de personal, se acuerda la contratación de tres auxiliares de la Policía Municipal, para la temporada estival; se convoca nuevamente la oposición para cubrir una plaza de maestro de obras de la brigada municipal y se adaptan los sueldos de los funcionarios a lo establecido en el Real Decreto 211/1982 de 1 de febrero.

Se acuerda encargar los trabajos para posibilitar la rotulación de las calles y la numeración de las casas del término municipal, al tiempo que se procederá a la realización del banco de datos.

En materia urbanística, de iniciativa municipal, se inician las gestiones para llevar a cabo las obras de adecentamiento y construcción de las aceras de la Vía Juan Carlos I.

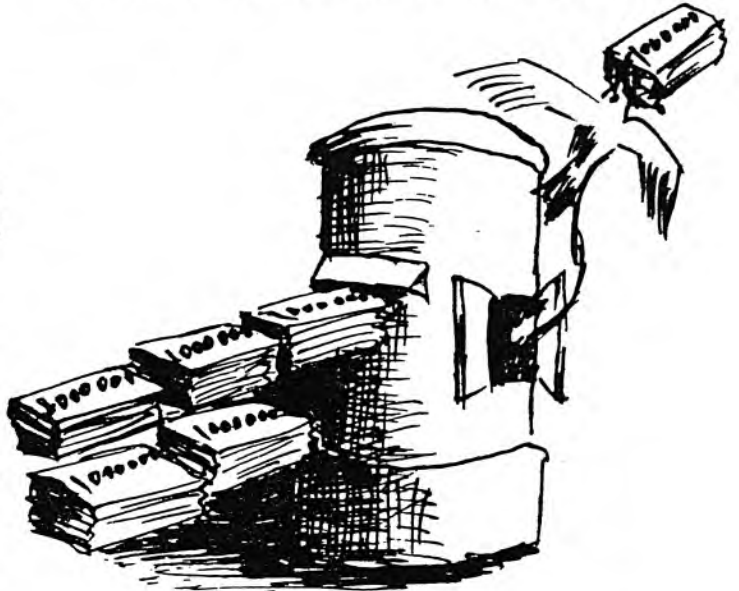
Recibido el proyecto de la primera fase del polideportivo, se acuerda su aprobación y aceptar el donativo de la Asociación de Vecinos "Es Faralló" (7,893.530,-pts) para la compra de los terrenos, así como el ofrecimiento del pago de los gastos que se originen por la compra de los mencionados terrenos a cargo de la citada Asociación.

Se da cuenta al Pleno Municipal de la Aprobación definitiva del Plan Parcial Font de Sa Cala, y del proyecto de urbanización Na Llarga, y se

aprueba provisionalmente el proyecto de urbanización de Cala Mesquida, si bien los promotores deben presentar unas rectificaciones de errores materiales en el plano.

También en materia urbanística se acuerda encargar el proyecto para abrir la calle Castellet hasta su confluencia con el camino de Ses Talaioles.

Igualmente se aprueba inicialmente el proyecto de dotación de servicios a varias zonas de Cala Rajada

que carecen de ellos (barrio de Ses Rotjes y Pescadores).

A petición del Consell General Interinsular, Conselleria D'Ordenció del Territori, se acuerda dar el visto bueno a una Comisión Mixta para cuestiones urbanísticas y aprobar el calendario para la redacción de las Normas Subsidiarias de Planeamiento.

La Jefatura de Costas comunica al Ayuntamiento la autorización para extraer canto rodado de la playa Aubardans, con determinadas condiciones.

La Asociación de vecinos de la zona Font de sa Cala, pasado el tiempo de concesión de las instalaciones del bar y aseos en la playa del mismo nombre, hacen su entrega al Ayuntamiento, para su inclusión en el patrimonio municipal.

Se renueva el contrato de alquiler del local para la Cruz Roja. Tramitado el expediente de contratación de la segunda fase del ensanche del camino Ses Talaioles, se

procede a su contratación.

A petición del Ayuntamiento de Manacor, se acuerda colaborar con el cento de educación especial JOAN Mesquida, pero previamente se deberá conocer la cuantía que corresponde a este Ayuntamiento.

Por último, se acuerda la revisión de precios del contrato por la recogida de basuras.

SESION DEL DIA 19 DE ABRIL DE 1982

Para hacer frente al pago de los solares adquiridos en la sesión anterior, para Correos en Capdepera y viviendas sociales, se aprueba el expediente de concesión de crédito por una cantidad de 6.000.000,- pts

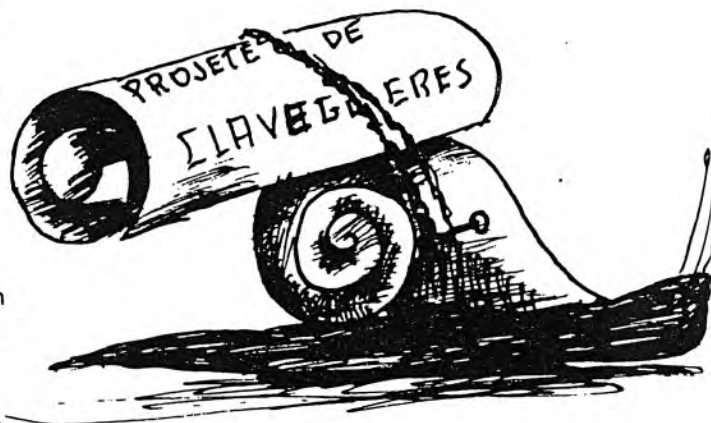
Se aprueba provisionalmente el proyecto de urbanización Cala Lliteras.

Asimismo, en materia urbanística, se aprueba provisionalmente la modificación de la ordenanza de edificabilidad en primera línea, del Plan General de Ordenación, de Capdepera.

Con vistas a la temporada estival, se aprueba la concesión de los derechos para las instalaciones temporales en las playas.

Se solicita ayuda económica, por medio de la acción comunitaria, para la construcción del pabellón deportivo escolar en S'Auzinar.

El Consistorio sigue insistiendo a la Compañía Telefónica Nacional de España para que se solucione el problema de los postes en la Aveni

Cala Agulla, ya que actualmente los postes están en medio de la acera.

Se encarga el proyecto para las oficinas de correos en Cala Rajada

SESION DEL DIA 3 DE MAYO DE 1982

El Ayuntamiento, siguiendo su interés en solucionar el problema planteado por el vertido de las aguas residuales de Artá al torrente de Canyamel, interpone recurso de posición ante el Ayuntamiento de Artá.

COL·LABORACIONS

UN CASTELL QUE NO TE PREU

Per una conversa que vaig tenir amb En Miquel Pascual, el nostre Conseller, em va ésser possible enterar-me de que s'estava recollint informació amb la finalitat de realitzar unes gestions entorn del Castell.

Pel darrer Cap Vermell he sabut que s'han estudiat propostes dels propietaris i que, també, s'ha intentat "amb el partit o amb el grup de persones que sense ésser de cap partit han fet molta feina" concloure uns compromisos amb els propietaris a espatles de la comunitat.

Tot aquest treball, realitzat amb la finalitat d'aconseguir el Castell per al poble, és prou interessant i molt d'agrair. El problema està, des del meu punt de vista, en que no és acceptable el camí marcat ni tampoc el protagonisme dels intermediaris. ¿En representació de qui, un grup secret (no coneixem tots els seus membres) gestiona un preu a un castell que ha d'ésser de tots i haurem de pagar entre tots? ¿Qui és la UCD per fer

d'intermediari i negociar preus? La única institució a nivell local que té o mereix la confiança de tots és l'Ajuntament, i, per tant, és l'únic que ho pot "mercadejar".

Potser que la UCD, si guanya les properes eleccions municipals, vulgui dur a terme, recolzat per la confiança de la majoria, la seva iniciativa. Així i tot, crec que seria el seu deure, abans de estudiar les propostes dels propietaris, el donar a conèixer la seva proposta. ¿Es pot acceptar, en temps de democràcia, el plantejament d'una política de fets consumats?

Hi ha qüestions en el poble que estan per damunt els partits. Temes com el Castell, la xarxa de clavegueres de Capdepera i la urbanització o no de Cala Agulla, no les pot resoldre un sol partit per poderós que sigui; és necessària la comprensió i el recolzament de tots. ¿No podria esser que els altres partits es sentís sin marginats pel personalisme de la UCD i negàs sin la seva col·laboració?

Acceptant el protagonisme de l'Ajuntament, no puc entendre com aquest ha encaminat el problema de la mateixa manera que els grups citats (el secret i la UCD); o sigui, la modificació d'unes futures Normes Subsidiàries en el cas de Cala Provençals.

Les Normes Subsidiàries han d'omplir un buit que l'inservible Pla General d'Urbanisme ha deixat. Aquest Pla es va fer a principis dels anys 60, amb la intenció d'actualitzar-lo cada quatre anys però no s'ha fet. Avui en dia, pareix que el Pla no nos serveix i lo nou (les Normes Subsidiàries) no sabem gaire bé com agafar-ho. Mentre la UCD nos compromet de cara a properes gestions municipals, ¿és justa aquesta bona disposició a retocar les Normes Subsidiàries en funció dels interessos o de la categoria dels personatges urbanitzadors? ¿Quina confiança pot merèixer en temes com l'Agulla o altres urbanitzacions? Les Normes, o sigui, lo que volem que sigui una urbanització hauria de pesar més que els interessos particulars.

Pens que aquesta bona disposició per a retocar les Normes urbanístiques es deu a una necessitat de protagonisme; em deman: ¿Quina urgència hi ha per aconseguir el Castell? Lo que sí és urgent, és comprometre els propietaris a que restaurin i refacin lo que els anys i el gamberisme han destruït.

El temps juga a favor del poble. Es pot dir, casi amb seguretat, que en la propera legislatura el Congrés treurà una llei que obligarà tots els propietaris de monuments nacionals a que prenguin una resolució que permeti la bona conservació i restauració d'aquests edificis. Aquesta era la política del cessat Director General de Belles Arts, Sr. Tussell.

Els propietaris ja no poden fer una restauració de la murada com feren quan el compraren; crec que tampoc conservar-lo, ja que els costos de manteniment serien massa grossos. ¿No es pot forçar una sortida que mos vagi bé a tots i acabar amb l'escandalós abandó en que es troba?

Consider que la negociació d'un preu per al Castell s'ha de fer:

- 1/ Per representants de tot el poble.
- 2/ Amb unes propostes conegudes per tots.
- 3/ Sense pressions d'interessos particulars.
- 4/ Tenint en compte lo que el poble hi ha invertit, ja sigui en doblers o en treball.

- 5/ Si té un preu, s'ha de pagar en condicions tan avantatjoses com quan el compraren a la subasta feta a Manacor l'any 1862.

Esports

"Ha conclut, ja, el Campionat de Mallorca de Primera Regional - Preferent de Futbol. I tots hem fet un alè".

Amb aquestes mateixes paraules començavem la nostra secció d'Esports del mes de Maig de l'any -- passat, si vos ne recordau. Paraulles que, enguany, tenen la mateixa vigència que antany. Evidentment, crec que tots hem fet un alè després d'haver vist en perill tantes jornades, el manteniment - de la categoria.

Una cosa pareix que queda clara. L'aficionat al futbol necessita passar pena per a sentir-se motivat. Passar pena per a pujar o per no devallar. Si de més a més, se li ofereix un bon espectacle, molt millor. Però, lo primordial és tenir el cor en un puny. Sinó no se comprendria que amb un presupost que s'ha vist inflat en concepte de fitxatges i amb una classificació tan deficient, hi hagués hagut superavit. I n'hi ha hagut.

Una altra cosa pareix que queda, també, clara. Per molt que se mos pugui tatxar de reiteratius. - Els jugadors del poble responen, si tenen oportunitats. Allà a on no faran coses serà asseguts al banc dels suplents. Aquí teniu el cas d'En Llorenç Sancho, o el d'En Viejo, que quan han gaudit d'un marge de confiança suficient, han complert com els millors.

.....

La fita més positiva de la temporada, indubtablement, la constitueix l'ascens dels Juvenils a Primera Regional, haguent-se proclamat campeons del seu grup.

Amb un planter d'al.lots molt joves però d'una gran qualitat, En Pep Fuster ha aconseguit una vella aspiració del Club. Això sí, fent molta feina, dedicant-hi moltes hores, no deixant res a la improvisa

ció. I també, com ell mateix reconeix, sentint-se plenament satisfet del "material" que tenia entre les mans. Un material de gran qualitat humana que li ha facilitat la tasca.

Després del partit i durant el temps de joc, contra el Petra, hi va haver festa grossa amb la participació de la Banda de Música, traques, coets i altre sarau. Una manifestació d'al·lria ben lògica després de tants de diumenges de viure en tensió permanent.

"Cap Vermell" se suma cordialment a la festa dels Juvenils i espera d'ells que, la propera temporada, confirmin a Primera Regional que l'ascens no ha estat una casualitat. Enhorabona!

.....

Acabarem parlant d'eleccions. I començarem per dir que En Mateu Mercant no ha confirmat la seva participació i, a darrera hora, ho ha deixat pera a millor ocasió. La cosa queda, doncs, en un enfrontament a dues bandes, entre En Miquel Casellas i En Jaume Bonnin. Una disputa que promet esser quasi tan emocionant com el mateix campionat.

Voldriem haver pogut oferir unes impressions dels dos candidats en les que ens oferissin un avanç del programa respectiu. Ni hem tengut temps ni tenim espai per dedicar-hi. De totes maneres, quan alguns de vostros tenguen "Cap Vermell" en les vostres mans, les eleccions ja s'hauran celebrades.